

“Een schilderij is als een horizon”, een bezoek aan Guy Slabbinck

Het valt mij onmiddellijk op wanneer ik zijn atelier binnentreed: een statig, levensgroot portret van een dame, geschilderd naar schatting midden negentiende eeuw. Guy Slabbinck kocht het op een rommelmarkt. Het is gehavend, en werd duidelijk doorheen de levensloop geplooid in plaats van zorgvuldig opgerold. Niettemin eist het een prominente plek op in het atelier.

Dat verrast me wel, wanneer je het academische schilderij vergelijkt met het werk van Guy, dat eerder wild, spontaan, misschien zelfs nonchalant aanvoelt. Nochtans typeert het deze kunstenaar, met zijn allesomvattende, diepe respect voor alle kunst die eerder werd gemaakt. Alle kunstdisciplines, alle tijdvakken. Ze voeden hem, zowel op artistiek als persoonlijk vlak. Zo ook het portret van de anonieme dame, waarvan hij nog nagenoeg dagelijks de kleurschakeringen onderzoekt, de subtiele toetsen, de verfijnde penseelstreken die het een effen, afgewerkte indruk geven.

De liefde voor kunst begon op zijn veertiende, toen zijn ouders hem abonneerden op een publicatie over kunstenaars. Sindsdien lijkt hij aan de hand van allerhande boeken een mentaal archief op te slaan van beelden uit de kunstgeschiedenis. Meng dit gegeven met de talrijke beelden die hij in zijn prille jeugd jaren heeft opgenomen tijdens de reizen met zijn vader, die reisjournalist was, en je krijgt al snel een idee van hoe Guy aan zijn onuitputtelijk lijkende beeldtaal komt.

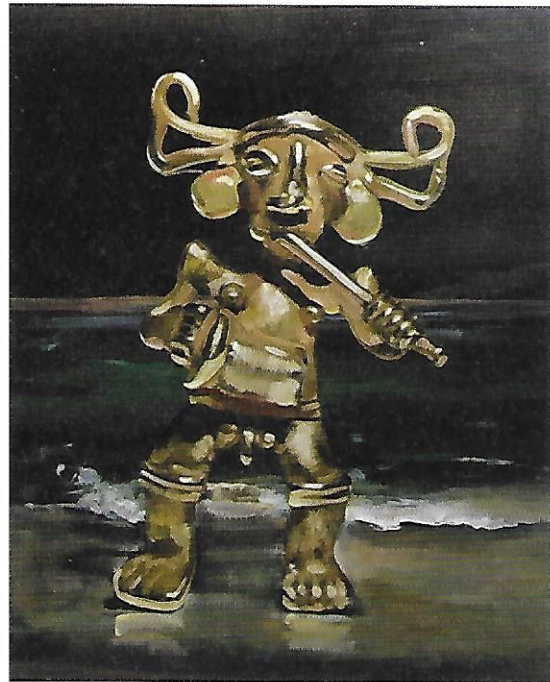
Enigma

Hij begint zonder plan, zonder vooropgesteld beeld. Een grondlaag, ongedefinieerd, onbestemd. Daarop zet hij een beeld, een personage uit een of ander oud kunstwerk dat ergens op de bovenlaag van zijn herinnering is blijven drijven, en dat spontaan in hem opkomt. Creativiteit is vaak een kwestie van nieuwe, op het eerste gezicht absurd lijkende associaties maken. Zo ook bij de creaties van Guy.

Atelier (foto: TheArtCouch)

Guy Slabbinck
Golden Statue, 2020

Enmaal het eerste beeld is geschetst, kan het werk nog alle richtingen uit. Nieuwe associaties dienen zich aan. Nieuwe beelden, nieuwe combinaties, waarvoor hij frenetiek zijn kunstboeken doorzoekt. Nieuwe verhalen ook, die de kunstenaar niet noodzakelijk zelf begrijpt. Zijn werken zijn evengoed voor hemzelf een mysterie, dat zich schuchter aan de hand van zijn penseel openbaart, zonder ooit alle geheimen prijs te geven. Tot het ogenblik waarop hij zelf verbaasd genoeg is om het als 'af' te beschouwen.

Zijn schilderijen vormen daardoor een mozaïek, zowel beeldend als intellectueel, ontstaan uit een kruisbestuiving van beelden die hij in zich heeft opgezogen doorheen zijn onderzoek, dat alle kanten

Guy Slabbinck
The Isis beamer, 2020

Guy Slabbinck
Saturnus, 2020

kan uitgaan. Tussen zijn boekentoren zie ik zowel een monografie over Delacroix als een werk over 'Fascinerende Dieren'. Het zijn beelden die hij zich toe-eigent, waarrond hij zijn eigen narratief bouwt. Een dichterlijke vrijheid, die zijn werk een intrinsiek poëtische grondlaag verleent.

Beeldenstorm

"Een schilderij is als een horizon", vertrouwt hij me toe. Het is een enigmatische gedachte, die zijn kunstpraktijk perfect samenvat. Het roept associaties op met de *event horizon* rond een zwart gat: het punt waarop de wetten van de klassieke fysica niet meer gelden, waar ze komen te vervallen tot een voor de mens onvatbaar mysterie (hoewel er druk

over wordt gespeculeerd). Een staat van zijn en niet-zijn, die mogelijk een nieuw universum in zich draagt, met een geheel eigen logica.

Dit lijkt ook te gelden voor het werk van Guy, dat een eigen plek lijkt op te eisen in deze ongerijmde staat van zijn. Hier een napoleontisch tafereel met een steigerend paard, daar een ouder werk, waarin je evengoed een Indische godin als een middeleeuwse heks in kunt herkennen. Ertussenin: van alles. Een beeldenstorm, in de goede betekenis van het woord.

Het werk oogt druk, en dat is het ook. Maar het biedt tevens een verademing, vreemd genoeg. In een wereld die lijkt te kreunen onder normen en regels, biedt het een plek waar fantasie toeloos haar gang kan gaan.

Guy Slabbinck
The Poolboy 1, 2020